

מה כל כך מצחיק בראש חודש אדר?
ר' מ. נבון

תענית כט: א

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה - כך משנכנס אדר מרבין בשמחה, ...

רש"י מסכת תענית דף כט עמוד א

משנכנס אדר - ימי נסים היו לישראל: פורים ופסח.

שמות ג: יב

וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזָה לְךָ הָאוֹת כִּי אֶנֶכִּי שֶׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה:

רש"י שמות ג: יב

... ושאלת מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים, דבר גדול יש לי על הוצאה זו, שהרי עתידים לקבל התורה על ההר הזה לסוף שלושה חדשים שיצאו ממצרים. ...

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

+ שמות יט+ ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעה רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדרור קבלה בימי אחשורוש. דכתיב +אסתר ט+ קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר.

אסתר ט

(כב) פִּימִים אֲשֶׁר נָחַו בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפְּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֵּה וְשִׂמְחָה וּמְשֻׁלֹּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְיָהוּ וּמִתְּנוּת לְאֲבִיּוֹנִים:

תורה תמימה הערות אסתר פרק ט הערה כ

וענין השמחה אפשר לומר דהיא שמחת הנפש מלמוד התורה ועבודת ה' כמש"כ פקודי ה' ישרים משמחי לב:

אסתר ט

(א) וּבִשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר בְּשִׁלּוּשׁ עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיבֵי הַיְהוּדִים לְשִׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשָׂנְאֵיהֶם:

In classical philosophy, **dialectic** (Greek: *διαλεκτική*) is controversy, viz., the exchange of arguments and counter-arguments respectively advocating *propositions* (theses) and *counter-propositions* (antitheses). The outcome of the exercise might not simply be the refutation of one of the relevant points of view, but a synthesis or combination of the opposing assertions...

דיאלקטיקה (ביוונית *διαλεκτική*), היא השקפה פילוסופית הרואה את תהליך ההתפתחות בעולם הרוח או החומר בדרך של ניגודים (תזה ואנטי תזה), ומאבק בדרך הדרגתית או מהפכנית. עד שנוצרת אחידות הניגודים (סינתזה).

ויקרא ז

(יב) אִם עַל תּוֹדָה יִקְרִיבוּן [אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו, כגון יורדי הים והולכי מדברות וחבושי בית האסורים וחולה שנתרפא שהם צריכין להודות - רש"י] וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׂמֶן וְרִקְיָקִי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׂמֶן וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוֹלֹת בְּשֶׂמֶן: ...

חיי אדם חלק ב-ג (הלכות שבת ומועדים) כלל קנה סעיף מא [1748-1820, וילנא]

מי שאירע לו נס, וכל שכן בני עיר, יכולין לתקן בהסכמה עליהם ועל הבאים אחריהם לעשות אותן יום לפורים (והפ"ח בסי' תצ"ז חולק עליו בסעי' י"ד). ונראה לי דאותה סעודה שעושים בשביל הנס היא סעודת מצוה אף לפי דבריו, כמו שכתב ב"ש"ש ב"ק סי' ל"ז דכל סעודה שעושים לזכר נפלאות ה' היא סעודת מצוה ע"ש, ...

וכן אנו עושים על הנס שנעשה לנו בשנת תקס"ד אור ליום ט"ז כסליו, שהיתה הריגה בחצר שאני דר בו מחמת הבערה שיצאה ללהב מן פולווער (אבק שריפה) ונפלו כמה בתים בחצר וגם בית אחד שלי. ומחרד שהיו שם כל בני ביתי, נפל בי חצי חומות וקורה אחת. והחומה נפל על בתי וויטקע, עד שהיה כפסע בינה לבין המות. וכן אשתי נתפצעה בפניה, השפה העליונה לכמה חתיכות, והשיניים התחתונים כולם נשברו בפיה. וגם בחדר שישבתי שם עם בני, נשברו החלונות והדלת, ונתקבעו החומות. וגם נעשה בגב בני ב' נקבים. ובכל בני ביתי כולם וממני, אין אחד שלא יצא מהם על כל

